

RECULL DE PREMSA

146. L'abocador de Vacamorta

Nova polèmica per l'abocador de Vacamorta

Els opositors volen que s'investigui el director de l'Agència Catalana de Residus

J.T - CRUÏLLES - 14 abril 2021

Un dels dipòsits de l'abocador de Vacamorta, a Cruïlles, en una imatge d'arxiu EMILI AGULLÓ.

Els opositors a l'abocador de Vacamorta volen que un jutjat investigui per desobediència el director de l'Agència Catalana de Residus (ARC), Josep Maria Tost, informa l'ACN. El fan responsable de la "voluntat manifesta" de la Generalitat de no buidar l'abocador i subratllen que, deu anys després de la primera sentència que ordenava retirar els residus del paratge, el govern només ha "dilatat terminis" i ha "intentat incomplir" la resolució. Per això han presentat un nou incident d'execució de sentència davant del TSJC. Reclamen a l'alt tribunal que forci la Generalitat a buidar Vacamorta i que

es facin servir els diners de la fiança i de l'assegurança contractada per l'antiga gestora –Recuperació de Pedreres SL– per afrontar "les despeses dels treballs". És el segon que interposen davant la sala contenciosa, que, ara fa deu anys, va dictar la sentència que obligava a retirar els 2,7 milions de tones de deixalles que s'acumulen al subsol del paratge.

Dilluns passat, la Generalitat va fer públic que optava per traslladar els residus a un radi màxim de 80 quilòmetres i que ja estudia on fer un nou abocador. I ahir mateix els opositors al projecte van tornar a collar el govern perquè executi el buidatge d'una vegada.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dimecres, 14 d'abril del 2021.

Els opositors a Vacamorta recorren al TSJC perquè la Generalitat buidi l'abocador

Demanen que es faci amb els diners de la fiança de l'antiga gestora i que s'investigui el director de l'Agència Catalana de Residus per desobediència

Acn / Ddg | Girona 13.04.2021

L'abocador de Vacamorta en una foto d'arxiu · Marc Martí

Nou capítol de tot el serial judicial que envolta Vacamorta. Dilluns la Generalitat va fer públic que optava per traslladar els residus a un radi màxim de 80 quilòmetres i que ja estudia on fer un nou abocador. I ahir els opositors al projecte van tornar a collar el Govern perquè executi el buidatge d'una vegada per totes i a més demanar que el jutjat investigui per desobediència el director de l'Agència Catalana de Residus (ARC), Josep Maria Tost. És el segon incident d'execució de sentència que interposen la Plataforma Alternativa a l'Abocador de Cruïlles (PAAC) i els ecologistes CEPA-EdC davant el TSJC després

que, ara fa deu anys, dictés la sentència que obligava a retirar els 2,7 milions de tones de deixalles que s'acumulen al subsol del paratge.

Tant la PAAC com el CEPA-EdC subratllen que, de tot plegat, se'n desprèn «la voluntat manifesta» de la Generalitat d'incomplir la sentència que obliga a buidar l'abocador. Asseguren que a principis del 2020 els treballs per retirar les deixalles i restaurar el paratge ja s'haurien d'haver enllestit, però que a dia d'avui «l'execució de la sentència ni tan sols s'ha iniciat». Els opositors acusen la Generalitat d'haver «intentat incomplir els terminis de manera reiterada» per evitar buidar Vacamorta i asseguren que ha fet d'això «una aposta estratègica».

A l'escrit, els opositors a Vacamorta recorden que l'estiu de l'any passat –i precisament, a instàncies del TSJC- el Departament de Territori va nomenar Josep Maria Tost com a «responsable personal» de l'execució de la sentència. Per això, assenyalen el director de l'ARC per aquest «incompliment manifest i reiterat» i reclamen que, a més d'ordenar que es buidi l'abocador, se l'investigui per desobediència.

En paral·lel, la PAAC i el CEPA-EdC també volen que l'alt tribunal català forci el Govern a utilitzar tant la fiança com els diners de l'assegurança de danys contractada per l'antiga gestora de Vacamorta (Recuperació de Pedreres SL). Ho reclamen «expressament» al TSJC davant l'argument de la Generalitat que la millor opció és segellar el dipòsit i deixar els residus allà on són ara, perquè buidar l'abocador té «un elevat cost econòmic».

Segons recull l'incident d'execució, quan la Generalitat va concedir la llicència ambiental de Vacamorta (que ha estat el focus del litigi), Recuperació de Pedreres SL va dipositar una fiança inicial de 209.301,21 euros (que s'anava incrementant en funció de les tones de deixalles que s'anaven llançant a l'abocador). A aquesta fiança, se n'hi va afegir un d'addicional de 118.406,25 euros. I a això, s'hi suma una pòlissa d'assegurança contractada per la gestora per cobrir danys accidentals al medi ambient (que ascendia a 900.000 euros).

«Cas Pujol»

Per últim, l'incident d'execució de la sentència també recorda que l'abocador de Vacamorta és una de les operacions que s'analitza «amb detall» dins el conegut com a «cas Pujol». Els opositors recorden que el Jutjat Central d'Instrucció 5 ja va recollir que Jordi Pujol Ferrusola hauria rebut «contraprestacions» i «beneficis ingents» per l'obertura de Vacamorta «a través d'una complexa estructura societària». Per això, tant la PAAC com el CEPA-EdC demanen al TSJC que comuniqui la resolució de l'incident a la Fiscalia Anticorrupció, perquè també es tingui en compte per al «Cas Pujol» en cas que acabi en condemna.

Informació publicada al Diari de Girona. Dimarts, 13 d'abril del 2021.

El govern estudia un abocador nou per buidar Vacamorta

La ponència ambiental aprova l'estudi d'impacte, que planteja obrir un nou dipòsit, en un radi d'entre 60 i 80 quilòmetres, per complir l'ordre judicial de buidar el clot de Cruïlles

Aquest estiu es destinaran 2,5 milions més a treure'n 24.500 tones

EMILI AGULLÓ - CRUÏLLES - 13 abril 2021

Vista parcial del dipòsit de residus de Vacamorta, on hi ha soterrades més de tres milions de tones de deixalles, que s'hi van abocar entre els anys 2000 i 2014 E.A.

La ponència ambiental de la Generalitat ha mogut fitxa sobre el buidatge del dipòsit de residus de Vacamorta, a Cruïlles, arran de les sentències del Tribunal Superior de Justícia (TSJC) i el Suprem, que obliguen a restituir el paratge. Entre les diverses alternatives, l'estudi d'impacte ambiental es decanta per dur els residus a un nou dipòsit, però en “un radi màxim d'entre 60-80 km que caldria legalitzar i adequar per poder gestionar els residus”. Aquesta opció implica cercar un nou emplaçament, amb tots els números perquè el nou abocador

alternatiu també estigui situat a les comarques gironines.

La síntesi de l'estudi, tot i proposar l'opció del trasllat a un emplaçament més proper que d'altres abocadors en servei però molt llunyans –a l'Anoia i les Terres de l'Ebre, amb costos elevats de transport i riscos d'accidents–, insisteix que l'opció més econòmica i amb menors dificultats seria l'alternativa zero, de segellar l'abocador declarat il·legal i no tocar res. Però des de l'Ajuntament de Cruïlles, Monells i Sant Sadurn de l'Heura, l'alcalde, Daniel Encinas (ERC), es refermava ahir que cal complir els mandats judicials, igual que Montse Tena, portaveu de la Plataforma Alternativa a l'Abocador de Cruïlles (PAAC), que lamentava com el batlle que encara no tenen constància formal de les resolucions ni la possibilitat de presentar al·legacions. Totes dues parts es queixen de les dificultats per reunir la comissió de seguiment del buidatge. L'última trobada amb la Generalitat es va fer a finals de setembre del 2019, amb la secretària de Medi Ambient, Marta Subirà.

Proves per al buidatge

Tant el consistori com la plataforma, les dues parts que van sortir victorioses als jutjats després d'anys de litigis, pressionen perquè s'executin les ordres judicials de buidatge. I la Generalitat ha nomenat el director de l'Agència de Residus de Catalunya, Josep Maria Tost, com a responsable de l'operació, que ha de retre comptes semestralment. Segons informava ahir l'agència ACN, han fet saber al TSJC la decisió d'aprovar l'estudi d'impacte ambiental, que també inclou els recursos de la mineria de residus –per valorar el reciclatge de plàstics o metalls i reduir el nombre de tones a traslladar–, aprofitar la capa d'argiles del fons del vas –si no presenta indicis de contaminació– o airejar els residus orgànics, perquè es degradin i se'n redueixi igualment el volum, entre altres mesures correctores. Des del govern de la Generalitat, anunciava ahir també l'ACN, defensen que ja estan fent proves per buidar residus. L'any passat ja van fer tres contractacions per retirar deixalles.

Aquest 2021, segons concreta Territori, en breu posaran a subhasta una partida de 2,5 milions per treure 24.500 tones més. La previsió és que es pugui fer abans de l'estiu i hi concursaran gestors de residus interessats a encarregar-se de l'extracció, el transport i la disposició de les deixalles. I no tanquen la porta a netejar les 336.626 tones dipositades entre el 2000 i el 2003, que reclamen treure els denunciants però no inclouen les sentències.

LA XIFRA: 3 milions de tones de residus, aproximadament, hi ha dipositades a Vacamorta i cal traslladar-les a un nou abocador.

El dipòsit de Solius, també en l'aire

L'any passat una altra sentència del TSJC donava la raó a un veí particular que havia denunciat l'Agència Catalana de Residus i el Consorci per al Condicionament i la Gestió del Complex de Tractament de Residus de Solius, entre Llagostera i Santa Cristina, i ordenava el cessament de l'activitat de l'abocador i instal·lacions annexes de triatge i compostatge de matèria orgànica. La resolució judicial no era ferma i, abans de presentar recurs, la Generalitat insistia a la tardor que esperava la resposta de la sala del TSJC a una petició d'aclariments sobre l'abast de la sentència i la possibilitat d'adaptar les instal·lacions als requeriments.

L'abocador de Solius dona servei, sobretot, als cinc consistoris que participen del seu consorci gestor –Llagostera, Santa Cristina d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, Castell-Platja d'Aro, Calonge i Sant Antoni–, per bé que al llarg de dècades ha rebut residus d'altres poblacions del Baix Empordà i el Gironès, que ara miren més cap a la planta de triatge i l'abocador de Lloret. El complex, però, encara ha continuat rebent rebuig i triant i compostant matèria orgànica, de manera que la seva clausura també implicaria cercar alternatives.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dimarts, 13 d'abril del 2021.

La Generalitat opta per portar els residus de Vacamorta a un radi de 80 quilòmetres i ja estudia on fer un nou abocador

La declaració d'impacte ambiental admet que el buidatge serà llarg i recomana que no s'allargui més de vint anys

ACN - CRUÏLLES, MONELLS I SANT SADURNÍ DE L'HEURA - 12 abril 2021

Imatge d'arxiu d'una màquina treballant a l'abocador de Vacamorta el 2019 JOAN SABATER.

Nou tràmit per tirar endavant el buidatge de l'abocador de Vacamorta, situat a Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura (Baix Empordà). La ponència ambiental ha avaluat l'avantprojecte que recollia diferents alternatives per traslladar les deixalles, i n'ha emès la preceptiva DIA. Sota el subsòl de l'antic abocador, que el Govern va clausurar a finals del 2014, s'hi acumulen fins a 2,7 milions de tones d'escombraries.

La Generalitat es decanta per traslladar els residus de Vacamorta a un radi màxim de 80 quilòmetres i ja estudia on fer un nou abocador. De fet, fonts del Departament de Territori donen quasi per fet

que caldrà obrir-ne un altre perquè els existents no podran assumir els més de 2 milions de tones de deixalles que hi ha al subsòl de Vacamorta.

De les diferents opcions que recull l'avantprojecte de buidatge, i davant la impossibilitat de deixar les deixalles a lloc (perquè la justícia obliga a retirar-les), la ponència ambiental es decanta per aquesta alternativa, perquè veu que és la més viable. Això sí, la declaració d'impacte ambiental (DIA) ja alerta que el buidatge serà llarg i recomana que no s'allargui més de vint anys.

D'entrada, la declaració deixa clar que el més sostenible seria decantar-se per l'alternativa 0. És a dir, deixar els residus allà on són ara (quan l'abocador es va segellar, les escombraries es van cobrir amb una capa de terra). Però davant la impossibilitat de fer-ho, perquè damunt Vacamorta hi pesen diferents sentències del TSJC i el Suprem que obliguen a buidar-lo, de totes les altres alternatives que hi havia, la Generalitat ha optat "per aquella que és millor des del punt de vista ambiental".

En concret, l'opció que s'ha escollit és l'alternativa 1. Contempla traslladar els residus a un abocador de proximitat (com a màxim, situat a un radi de 80 quilòmetres) o bé construir-ne un de nou si cap dels existents pot assumir tot aquest volum de deixalles.

De fet, però, la Generalitat ja té quasi coll avall que caldrà fer un nou abocador a les comarques gironines per traslladar-hi els residus de Vacamorta. Per això, l'Agència Catalana de Residus (ARC) ja ha encarregat un estudi per veure possibles emplaçaments on situar-hi aquest nou dipòsit. Fonts del Departament de Territori concreten, a més, que els resultats d'aquest informe hauran de contrastar-se amb la Direcció General d'Urbanisme (per veure quins dels llocs escollits serien més viables).

La declaració d'impacte ambiental també deixa clar que el buidatge de Vacamorta serà llarg. I de fet, precisen des del Departament, la DIA recull que un dels principals condicionants per retirar les deixalles són les limitacions "estRICTES" de pas de camions que hi ha als municipis propers a l'abocador.

Fent una projecció temporal, la declaració calcula que, amb els condicionants actuals, caldrien entre 60 i 100 anys per buidar Vacamorta (entre d'altres, perquè hi ha ajuntaments que restringeixen el pas de camions de gran tonatge). Per això, la mateixa DIA també recomana treballar perquè aquest termini "no s'allargui més enllà dels vint anys".

Escollir l'alternativa 1 de totes les que hi havia sobre la taula suposa evitar que les deixalles de Vacamorta es traslladin a altres abocadors més allunyats. Entre les diferents opcions, l'avantprojecte proposava portar totes les escombraries a Riberoja d'Ebre o bé repartir-les entre aquest dipòsit i els dels Hostalets de Pierola (Anoia) i Tivissa (Ribera d'Ebre).

La Generalitat, però, ja havia deixat entreveure que, per a ells, aquesta no era una bona opció. Entre d'altres, pel risc ambiental que suposava (ja que els residus haurien de creuar grans distàncies).

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dilluns, 12 d'abril del 2021.

La Generalitat preveu 20 anys per buidar Vacamorta i estudia un nou abocador

El Govern opta per traslladar els residus a un radi de fins a 80 quilòmetres · La declaració d'impacte ambiental admet que el buidatge serà llarg

Acn 12.04.2021

Últims dies de funcionament de l'abocador, l'agost de 2020 · Marc Martí / Arxiu

La Generalitat es decanta per traslladar els residus de Vacamorta a un radi màxim de 80 quilòmetres i ja estudia on fer un nou abocador. De fet, fonts del Departament de Territori donen quasi per fet que caldrà obrir-ne un altre perquè els existents no podran assumir els més de 2 milions de tones de deixalles que hi ha al subsol de Vacamorta. De les diferents opcions que recull l'avantprojecte de buidatge, i davant la impossibilitat de deixar les deixalles a lloc (perquè la justícia obliga a retirar-les), la ponència ambiental es

decanta per aquesta alternativa, perquè veu que és la més viable.

La ponència ambiental ha avaluat l'avantprojecte que recollia diferents alternatives per traslladar les deixalles, i n'ha emès la preceptiva DIA. Sota el subsol de l'antic abocador, que el Govern va clausurar a finals del 2014, s'hi acumulen fins a 2,7 milions de tones d'escombraries. D'entrada, la declaració deixa clar que el més sostenible seria decantar-se per l'alternativa 0. És a dir, deixar els residus allà on són ara (quan l'abocador es va segellar, les escombraries es van cobrir amb una capa de terra). Però davant la impossibilitat de fer-ho, perquè damunt Vacamorta hi pesen diferents sentències del TSJC i el Suprem que obliguen a buidar-lo, de totes les altres alternatives que hi havia, la Generalitat ha optat «per aquella que és millor des del punt de vista ambiental».

En concret, l'opció que s'ha escollit és l'alternativa 1. Contempla traslladar els residus a un abocador de proximitat (com a màxim, situat a un radi de 80 quilòmetres) o bé construir-ne un de nou si cap dels existents pot assumir tot aquest volum de deixalles.

De fet, però, la Generalitat ja té quasi coll avall que caldrà fer un nou abocador a les comarques gironines per traslladar-hi els residus de Vacamorta. Per això, l'Agència Catalana de Residus (ARC) ja ha encarregat un estudi per veure possibles emplaçaments on situar aquest nou dipòsit. Fonts del Departament de Territori concreten, a més, que els resultats d'aquest informe hauran de contrastar-se amb la Direcció General d'Urbanisme (per veure quins dels llocs escollits serien més viables).

Un buidatge llarg

La declaració d'impacte ambiental també deixa clar que el buidatge de Vacamorta serà llarg. I, de fet, precisen des del Departament, la DIA recull que un dels principals condicionants per retirar les deixalles són les limitacions «estRICTES» de pas de camions que hi ha als

municipis propers a l'abocador. Fent una projecció temporal, la declaració calcula que, amb els condicionants actuals, caldrien entre 60 i 100 anys per buidar Vacamorta (entre d'altres, perquè hi ha ajuntaments que restringeixen el pas de camions de gran tonatge). Per això, la mateixa DIA també recomana treballar perquè aquest termini «no s'allargui més enllà dels vint anys».

En paral·lel als tràmits, la Generalitat també continuarà fent proves per saber com fer el trasllat dels residus. Durant l'any passat ja es van fer tres contractacions per retirar deixalles. Aquest any, segons concreta Territori, es licitarà un paquet de 2,5 milions per treure 24.500 tones més de residus de Vacamorta. La previsió és que es pugui fer abans de l'estiu.

Informació publicada al Diari de Girona. Dilluns, 12 d'abril del 2021.

La plataforma antiabocador de Cruïlles reclama al director de l'Agència de Residus que Vacamorta es buidi «del tot»

Critica que la Generalitat actuï a cop de tribunals i tem que només vulgui retirar els residus abocats després del 2003

Acn | Cruïlles 15.08.2020

L'abocador de Vacamorta · Marc Martí

La Plataforma Alternativa a l'Abocador de Cruïlles (PAAC) reclama a la Generalitat que Vacamorta és buidi "del tot". L'entitat critica que el Departament de Territori actuï a cop de tribunals i que hagi exhaurit "fins a l'últim moment" el termini que li va interposar el TSJC per nomenar un responsable del buidatge de l'abocador. Assegura, a més, que la designació del director de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), Josep Maria Tost, suposa posar al capdavant algú que s'ha mantingut "fidel a les ordres" de la conselleria "perquè no es

buidi l'abocador de tots els residus abocats il·legalment entre el 2000 i el 2014", sinó només "parcialment" (retirant els que s'hi van llançar a partir del 2003).

"Al·leluia, el TSJC ha aconseguit que algú es faci responsable de l'abocador de Vacamorta", diu la plataforma. Aquest dimecres, en compliment de la interlocutòria dictada pel TSJC, el Departament de Territori va nomenar el director de l'ARC perquè sigui ell qui, periòdicament, informi sobre l'estat del projecte per retirar els més de 2 milions de tones de deixalles que encara hi ha sota el subsòl.

La PAAC critica, però, que la Generalitat s'hagi vist obligada a fer aquest pas "a cop de tribunals". I que la designació de Tost com a responsable del buidatge s'hagi fet "exhaurint els terminis fins l'últim moment" –el que havia donat el TSJC caducava dimecres mateix- i "sota pena que hagués de ser el mateix conseller" qui assumís el càrrec en cas que Territori no respongués.

La plataforma, però, recela que la Generalitat buidi del tot l'abocador de Vacamorta, emparant-se en què l'licència ambiental que va ser el focus del litigi data del 2003 (quan ja feia tres anys que s'abocaven deixalles al paratge). I de fet, la PAAC critica que Josep Maria Tost s'ha mantingut "fidel a les ordres d'aquest conseller i els anteriors perquè l'abocador només es buidi parcialment". I hi afegeix: "I a poder ser, que es quedi com està, passant olímpicament de totes les sentències i resolucions fermes que ordenen buidar-lo del tot".

I aquí, els antiabocador recorden a la Generalitat que el mateix TSJC ja va deixar clar que, més enllà de la llicència ambiental, calia també tenir en compte la que va permetre l'activitat de l'abocador. Un permís municipal que data del 2000 i que, precisament, l'alt tribunal català també va anul·lar.

"Sort dels tribunals"

"Sort en tenim dels tribunals, del moviment ciutadà i de l'Ajuntament de Cruïlles, que estem lluitant per treure'ns de sobre aquest incontrolat, nociu i insalubre abocador", subratlla la plataforma. I aquí, la PAAC acusa la Generalitat d'haver permès que, fins que no es va clausurar del tot, Vacamorta anés creixent com també ho feien "els beneficis de l'empresa" que el gestionava (Recuperació de Pedreres SL).

"Ara la Generalitat té 2,7 milions de tones de residus per treure, que haurà de pagar l'Administració; és a dir, la butxaca de la ciutadania", conclou la PAAC.

Informació publicada al Diari de Girona. Dissabte, 15 d'agost del 2020.

Designen el director de l'ARC per buidar Vacamorta

La Generalitat el nomena finalment en resposta a una interlocutòria del TSJC que havia marcat un termini

JOAN TRILLAS – CRUÏLLES - 13 agost 2020

L'abocador de Vacamorta. JOAN SABATER.

La Generalitat ha designat el director de l'Agència Catalana de Residus (ARC), Josep Maria Tost, com a responsable del buidatge de l'abocador de Vacamorta. Ho fa en resposta a la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia (TSJC) que li donava de termini fins aquest dimecres per designar-lo. Aquesta establia que, en cas que no hi hagués resposta, la responsabilitat recauria damunt el conseller de Territori, segons l'ACN.

Fonts del departament expliquen que el govern "treballa" per fer efectiva la sentència del 2015 que obliga a buidar l'abocador, al terme municipal de Cruïlles.

La resolució del TSJC també estableix que, a partir d'ara, Tost haurà d'informar

cada sis mesos l'alt tribunal sobre l'evolució dels treballs.

El departament de Territori ha esgotat el termini –de fet, acabava avui– per respondre a la interlocutòria del TSJC. A la resolució, l'alt tribunal deixava palesa la "disfunció temporal" que arrossega el buidatge de l'abocador de Vacamorta i ordenava a la Generalitat que nomenés un responsable perquè cada sis mesos anés informant sobre allò que el govern fa per retirar els residus que encara hi ha al subsòl.

El TSJC també destacava que, si la Generalitat no nomenava ningú, aquesta responsabilitat recauria directament damunt el conseller de Territori, Damià Calvet. Ara, el departament ha informat que ja s'ha donat resposta a la interlocutòria i que s'ha designat el director de l'ARC, Josep Maria Tost, com a responsable del buidatge de l'abocador.

Els alcaldes dels dos principals municipis implicats, Cruïlles i la Bisbal d'Empordà, havien reclamat que es compleixi la sentència i es buidi l'abocador, i advertien la setmana passada que no faran cap informe mediambiental d'una proposta de buidatge, com demana el departament, perquè no tenen "capacitat tècnica" per fer-lo.

La Plataforma d'Afectats per l'Abocador de Cruïlles considera que la Generalitat només té la intenció de "demorar el buidatge", motiu pel qual es reclamen aquests informes, i tem que Territori reobri l'abocador d'aquí a alguns anys.

LA DATA: 2015. Es va dictar la sentència que obligava finalment a buidar l'abocador de Vacamorta, a Cruïlles.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 13 d'agost del 2020.

El TSJC exigeix un responsable del buidatge de Vacamorta

El TSJC obliga la Generalitat a designar-ne un abans de dimecres

ACN - LA BISBAL D'EMPORDÀ - 3 agost 2020

L'abocador de Vacamorta. JOAN SABATER.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) dona de termini fins demà passat a la Generalitat de Catalunya perquè designi el responsable del buidatge de l'abocador de Vacamorta, situat a Cruïlles. La interlocutòria repassa els recursos dels últims anys en relació amb les pròrrogues que s'han denegat de manera reiterada i considera que seria "ociosa" qualsevol discussió en relació amb els terminis, atès que la sentència és d'una "meridiana claredat". El TSJC avisa que, si abans de dimecres la Generalitat no designa un responsable d'executar la sentència, serà el mateix conse-

ller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, qui n'assumirà les tasques.

Els alcaldes dels dos principals municipis implicats, Cruïlles i la Bisbal d'Empordà, reclamen que es compleixi la sentència i es buidi l'abocador, i adverteixen que no faran cap informe mediambiental d'una proposta de buidatge, com demana el departament, perquè no tenen "capacitat tècnica" per fer-lo. La Plataforma d'Afectats per l'Abocador de Cruïlles considera que la Generalitat només té la intenció de "demorar el buidatge", motiu pel qual es reclamen aquests informes, i tem que Territori reobri l'abocador d'aquí a uns anys.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dilluns, 3 d'agost del 2020.

Primer pas per buidar l'abocador de Vacamorta

La Generalitat licita el projecte per treure més de 2,3 milions de tones de deixalles de l'abocador

Ara - 29/01/2018 - BARCELONA

Excavadores remouen les tones de residus que contínuament van abocant els camions a l'abocador de Vacamorta / ACN

La Generalitat ha licitat el projecte per començar a buidar l'abocador de deixalles de Vacamorta, situat a Cruïlles (Baix Empordà). Segons l'anunci, l'empresa que obtingui el contracte haurà d'estudiar la millor fórmula per treure més de 2,3 milions de tones de deixalles que hi ha al subsòl del paratge.

La Generalitat, però, insisteix que es retirin aquelles escombraries dipositades a Vacamorta des del 2003 en endavant, quan va ser atorgada la llicència medi ambiental a l'abocador, que ha estat durant aquests anys el

focus mediàtic del litigi. Això suposarà deixar 350.000 tones de deixalles a Vacamorta (que van ser dipositades abans del 2003).

L'Ajuntament de Cruïlles i la Plataforma Alternativa a l'Abocador de Cruïlles i el CEPA ha lamentat a través d'un comunicat que la licitació de la Generalitat perjudica seriosament la concurrència d'ofertes, ja que atorga només set dies per presentar-les. "Quina urgència de cop, quan l'objecte del contracte respon al compliment de la Sentència de 23 de setembre de 2011, ferma al 2014", es pregunten al comunicat, que argumenten que caldrien mínim 15 dies ordinaris per poder avaluar els processos necessaris, els costos del buidatge, i redactar el projecte. L'Ajuntament de Cruïlles, la PAAC i el CEPA-EdC demanen que es constitueixi immediatament una comissió de seguiment per vetllar pel compliment de la sentència.

Un litigi que ve de lluny

L'abocador de Vacamorta, polèmic per les sentències que acumula, va clausurar el 2014. Tant el Suprem com el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) van demanar-ne el tancament perquè la llicència de medi ambient –focus del litigi–, estava "mal donada". Però aquestes sentències no són les úniques que acumula Vacamorta, perquè el cas ha derivat en nombrosos recursos –interposats tant per la Generalitat com per l'antiga gestora, Recuperació de Pedreres SL.

El juny del 2015 el TSJC va donar un límit de dos anys perquè l'abocador tanqués i traslladés les deixalles que s'hi havien acumulat durant anys. Passat aquest termini, el TSJC va carregar contra la Generalitat argumentant que veia "del tot inadmissible i insuportable" que no hagués fet res per retirar les escombraries de Vacamorta.

El TSJC va criticar que el departament de Territori no hagués impulsat "una sola actuació per retirar ni una miserable tona dels milions que se'n van abocar al dipòsit". I que, per contra, al Govern li haguessin sobrat "temps i esforços" per interposar als tribunals una "interminable successió d'incidents, sol·licituds, recursos i peticions diverses" per intentar frenar el buidatge de l'abocador.

La Generalitat ha fet un primer pas per complir les resolucions judicials i començar a buidar Vacamorta. L'Agència de Residus de Catalunya (ARC) ha tret a licitació el projecte per buidar l'abocador a concurs a preu de 150.000 euros (181.500 amb IVA). Les empreses que vulguin optar-hi poden presentar ofertes fins aquest dimecres 31 de gener i tindran un termini de nou mesos per redactar el document.

Buidar fins al 2003

L'empresa que guanyi el contracte haurà d'estudiar totes les alternatives "i la manera d'extreure amb mitjans mecànics" tant les deixalles de Vacamorta com les diferents capes de terra que les cobreixen. Tot i això, no es retiraran totes les deixalles de l'abocador, només aquelles dipositades d'ençà el 2003 –quan la Generalitat va atorgar la llicència ambiental que després els tribunals van tombar.

De fet, per establir aquest termini, la Generalitat s'empara en la resolució del TSJC que el 2015 li va donar dos anys per buidar l'abocador. A l'escrit, l'alt tribunal diu –literalment– que s'ha de "restaurar completament el paratge a la situació que tenia abans del 10 d'abril del 2003".

Així, doncs, quan es retirin els 2,3 milions de tones de residus dipositats des del 2003, a l'abocador encara hi quedaran 335.000 tones de residus, és a dir, les que s'hi van llançar entre l'any 2000 –quan Vacamorta va obrir– i fins l'any 2003.

L'empresa que redacti el projecte de buidar Vacamorta haurà d'estudiar també el temps i el cost que suposarà retirar els residus. La Generalitat ha fet una primera estimació i calcula que treure les deixalles costaria fins a 150 milions d'euros, que caldria fer un mínim de 140.000 viatges en camió i que els treballs s'allargarien almenys 11 anys.

El projecte també haurà d'analitzar els riscos ambientals i de salut humana que comportarà moure les 2,3 milions de tones de residus i el lloc on es dipositaran de nou –en un abocador ja existent o en un de nova construcció.

Informació publicada al diari Ara. Dilluns, 29 de gener del 2018.

El TSJC dóna dos anys a la Generalitat per buidar l'abocador de Vacamorta

La Generalitat al·lega que és impossible treure les 2,2 tones de deixalles en tan poc temps

MARTA RODRÍGUEZ – Girona - 9 JUN 2015

Imatge d'arxiu de l'abocador de Vacamorta. PERE DURAN

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha donat un termini de dos anys a la Generalitat per buidar l'abocador de Vacamorta, a Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura (Baix Empordà) i restaurar el paratge perquè quedi tal com estava abans del 2003. La interlocutòria insta a començar els treballs en sis mesos i descarta que n'hi hagi prou amb segellar l'activitat, com demana el Govern, al·legant, entre altres coses, la impossibilitat de treure les 2,2 tones de deixalles en tan poc temps.

Vacamorta ha estat el protagonista durant 15 anys d'un llarg procés judicial per determinar la legalitat o no de l'abocador. El Tribunal Suprem va anul·lar a principis de l'any passat la llicència ambiental concedida per la Generalitat i va

ordenar la restauració del paratge tal com estava abans que s'iniciés aquesta activitat. Amb aquesta resolució el Suprem va desestimar el recurs interposat per la Generalitat i l'entitat Recuperació de Pedreres SL contra la Sentència del TSJC del setembre del 2011. Comptant aquesta, ja són cinc les sentències favorables a la Plataforma Alternativa a l'Abocador de Cruïlles (PAAC), que va iniciar la seva batalla contra aquest equipament a finals dels noranta.

El TSJC resol que es "procedeixi a la completa restauració del paratge de Vacamorta, a la situació que presentava abans del 10 d'abril del 2003". Les entitats ecologistes i l'Ajuntament han celebrat la resolució i han destacat la seva importància ja que després de més de quinze anys de lluita contra l'abocador "per fi es comencen a fixar terminis".

"El que no acceptem de cap manera és el segellat, el que volen és deixar-ho tal com està però per això hi ha normatives d'abocadors, evidentment, si deixen tota la merda dins, aquí no estem fent res, estem contínuament contaminant les aigües, contaminant amb les xemeneies que hi segueixen abocant els gasos", ha afirmat Daniel González, de la PAAC.

"En quinze anys de lluita, amb totes les sentències que hi ha hagut sobre Vacamorta favorables a nosaltres, ells han continuat presentant més recursos", ha criticat la secretària de la PAAC, Zeta Figa, que ha lamentat que, mentrestant, s'hi hagin continuat abocant deixalles. En aquest mateix sentit s'ha manifestat l'alcalde, Salvi Casas: "La Generalitat podia haver aturat l'abocament de residus i esperar a veure què deia el Suprem, però no, va continuar. Hi ha fets consumats bastant contundents, si ara es queixen que tenen molta feina, doncs haver parat abans, quan tenien una sentència, encara que no fos ferma".

El Departament de Territori i Sostenibilitat ja ha anunciat que recorrerà la interlocutòria exposant motius ambientals i socials que assegurin que l'opció òptima no és traslladar els 2,2 milions d'escombraries que hi ha al paratge. Segons els càlculs de la Conselleria, encara que traguessin un camió carregat amb 40 tones cada 6 minuts les 24 hores del dia trigarien com a mínim cinc anys per buidar Vacamorta. A l'espera d'un informe tècnic per saber quines opcions hi ha per restaurar el paratge, 20 centímetres de terra tapen les deixalles.

Informació publicada a El País.cat. Dimarts, 9 de juny del 2015.

Recull de premsa

Maig del 2021

146. L'abocador de Vacamorta